

Vid Brunnsvikens strand
 Och Barkarby-vägen
 En stuga belägen
 Mig tagit om hand.
 Der vistas och bor jag,
 I Brunnsviken ror jag
 Och tjasas af skogar och blommande land.

Hör hvad det susar i gungande träden.
 Der far en ekorre lättskrämmd och skygg,
 Böljande vaggas den mognande säden,
 Löjan sig gassar på vågornas rygg.
 Foglarnas qväden
 Klinga gudomligt bland surrande mygg.

Mitt mossslupna tjäll
 Bland tallkrönte bergen
 Är ljusrödt till färgen,
 Som Stockholms kastell.
 Och blommor man satt der
 På gröna rabatter,
 Och tallstrunt jag andas från morgon till qväll.

Nyligt utflyttad jag skådar nyfiket
 Hän öfver viken från bergets altan.
 Der ser jag *Stallgårdens* värdshus, utskriket
 Fordom, då man ej vid lyx var så van.
 Der syns *Kräftriket*:
 Kräftorna tar visst bror Schubert från stan.